KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 6.8.2010
KOM(2010)419 wersja ostateczna

2010/0227 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie podpisania umowy między Unią Europejską a Federacyjną Republiką Brazylii w sprawie zniesienia wiz krótkoterminowych dla posiadaczy paszportów zwykłych

UZASADNIENIE

1. TŁO POLITYCZNO-PRAWNE

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 539/2001[1] obywatele Brazylii mogą podróżować do wszystkich państw członkowskich Unii Europejskiej bez konieczności posiadania wizy na pobyt krótkoterminowy. Brazylia powinna stosować w odpowiedzi analogiczną zasadę, jednak państwo to nadal wymaga posiadania wizy od obywateli czterech państw członkowskich (Estonii, Cypru, Malty i Łotwy).

Z powodów konstytucyjnych Brazylia nie może jednostronnie znieść obowiązku wizowego dla obywateli tych państw członkowskich; niezbędne jest zawarcie umowy w sprawie zniesienia wiz, która zostanie ratyfikowana przez jej parlament.

Brazylia podpisała umowy dwustronne w sprawie zniesienia wiz ze wszystkimi państwami członkowskimi oprócz czterech wyżej wymienionych państw. Te dwustronne umowy różnią się znacznie między sobą w odniesieniu do ich indywidualnego zakresu stosowania (np. kategorii osób korzystających ze zwolnienia z obowiązku wizowego).

Z charakteru wspólnej polityki wizowej oraz wyłącznej kompetencji zewnętrznej Unii Europejskiej w tej dziedzinie wynika, że nie poszczególne państwa członkowskie, lecz wyłącznie Unia może negocjować i zawierać umowy w sprawie zniesienia wiz. W dniu 18 kwietnia 2008 r. Rada przyjęła decyzję upoważniającą Komisję do rozpoczęcia negocjacji w sprawie zawarcia między Unią Europejską a Brazylią umowy w sprawie zniesienia wiz krótkoterminowych.

Negocjacje rozpoczęły się dnia 2 lipca 2008 r. i zostały zakończone dnia 1 października 2009 r.

Podczas negocjacji Umawiające się Strony uzgodniły, że zawarte zostaną dwie osobne umowy: jedna dotycząca posiadaczy paszportów zwykłych, a druga dotycząca posiadaczy paszportów dyplomatycznych i służbowych, ponieważ umowa dotycząca posiadaczy paszportów dyplomatycznych i służbowych nie musi zostać ratyfikowana przez Kongres Narodowy Brazylii, co umożliwi szybszą ratyfikację, niezależnie od umowy dotyczącej posiadaczy paszportów zwykłych.

W lipcu 2009 r. rozmowy wstrzymano, ponieważ strony nie mogły się porozumieć co do indywidualnego zakresu zwolnienia z wiz dla posiadaczy paszportów zwykłych, jednak dnia 23 września 2009 r. COREPER zmienił mandat negocjacyjny dotyczący umowy z Brazylią w sprawie zniesienia wiz.

Zgodnie z konkluzjami COREPER-u Komisja miała wynegocjować z Brazylią umowę w sprawie zniesienia wiz, która:

– przewiduje krótkoterminowe bezwizowe podróże w przypadku wizyt nieprzekraczających trzech miesięcy w okresie sześciu miesięcy do strefy Schengen oraz do Rumunii, Bułgarii i na Cypr dla obywateli Brazylii oraz do Brazylii dla obywateli UE na zasadzie wzajemności, w bardziej ograniczonym zakresie niż istniejący system wizowy

[1] Dz.U. L 81 z 21.3.2001, s. 1.

obowiązujący na mocy rozporządzenia 539/2001, tj. umowa zasadniczo obowiązywałaby tylko w odniesieniu do turystów i biznesmenów;

– przewiduje klauzulę zachowującą istniejące dwustronne umowy w sprawie zniesienia wiz, w zakresie w jakim ustanawiają one bezwizowy ruch do Brazylii dla kategorii osób nieobjętych niniejszą umową;

– przewiduje, że odniesieniu do obywateli Brazylii umowa może obejmować tylko wizyty na obszarze Schengen oraz w Rumunii, Bułgarii i na Cyprze, i powinna obowiązywać niezależnie od punktu rozpoczęcia ich podróży oraz ich miejsca zamieszkania. Jeśli chodzi o obywateli UE, umowa powinna obowiązywać niezależnie od miejsca rozpoczęcia ich podróży oraz ich miejsca zamieszkania w przypadku podróży do Brazylii.

Podczas czwartej rundy negocjacji, która odbyła się w Brasilii w dniach 29 września – 1 października, tekst umowy w sprawie zniesienia wiz krótkoterminowych dla posiadaczy paszportów zwykłych między UE a Brazylią został sfinalizowany, a tym samym negocjacje się zakończyły.

Jeśli chodzi o umowę w sprawie zniesienia wiz dla posiadaczy paszportów zwykłych, utrzymanie umów dwustronnych w zakresie, w jakim dotyczą one ruchu bezwizowego dla kategorii osób nieobjętych umową UE-Brazylia, jest częścią ogólnego „pakietu uzgodnień" z Brazylią, uzgodnionego w Brasilii zgodnie z mandatem.
Biorąc pod uwagę szczególne okoliczności, w celu przekazania Brazylii wyraźnego przesłania oraz zabezpieczenia istniejących umów dwustronnych, UE złożyła jednostronną deklarację i przesłała ją Brazylii w formie pisma z dnia 5 lutego 2010 r., w której stwierdziła, że „Unia Europejska może zawiesić umowę, jeśli Brazylia zacznie wypowiadać istniejące umowy dwustronne". Podejście to zostało zatwierdzone przez państwa członkowskie, jak również na posiedzeniu Grupy Roboczej ds. Wiz dnia 20 stycznia 2010 r.

W swojej odpowiedzi z dnia 14 kwietnia 2010 r. na pismo UE Brazylia potwierdziła, że ma zamiar renegocjować niektóre stare umowy dwustronne z państwami członkowskimi. Oba pisma załączono do niniejszego wniosku w załącznikach II i III.

Państwa członkowskie były informowane o przebiegu negocjacji, zasięgano także wielokrotnie ich opinii w ramach Grupy Roboczej ds. Wiz w Radzie oraz w COREPER-ze.

Umowę parafowano dnia 28 kwietnia 2010 r.

Dla Unii podstawą prawną umowy jest art. 77 ust. 2 lit. a) w związku z art. 218 TFUE[2].

Dołączone wnioski stanowią narzędzia prawne umożliwiające podpisanie i zawarcie przedmiotowej umowy. Rada podejmie decyzję w tej sprawie kwalifikowaną większością głosów. Parlament Europejski będzie musiał wyrazić zgodę na zawarcie umowy zgodnie z art. 218 ust. 6 lit. a) pkt (v) TFUE.

2. WYNIKI NEGOCJACJI

Komisja uważa, że osiągnięto cele wyznaczone przez Radę w jej wytycznych negocjacyjnych – w tym w zmianach do mandatu przyjętych przez COREPER w dniu 23 września 2009 r. – i że projekt umowy w sprawie zniesienia wiz jest akceptowalny dla Unii.

[2] Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dz.U. C 115 z 9.5.2008, s. 47.

Ostateczną treść umowy w sprawie zniesienia wiz dla posiadaczy paszportów zwykłych można streścić w następujący sposób.

Cel i zakres

Umowa UE-Brazylia przyznaje wzajemne zwolnienie z obowiązku wizowego wszystkim obywatelom Brazylii i UE podróżującym w celu turystycznym i biznesowym, w tym obywatelom czterech państw członkowskich, którzy nie mogą obecnie podróżować bez wiz do Brazylii.
Oba cele, „turystyczny" i „biznesowy", są szeroko zdefiniowane w umowie i obejmują np. sportowców i artystów, pod warunkiem że nie otrzymują oni wynagrodzenia za swoją działalność, a także pewne sporne kategorie, takie jak wizyty rodzinne lub oficjalne spotkania, które również będą objęte kategoriami odpowiednio „turystyki" i „biznesu". Te dwie kategorie objęte umową UE-Brazylia objęłyby 90-95% wszystkich podróżnych.
Kilka kategorii (np. studenci, naukowcy, artyści, osoby duchowne itd., które są zdefiniowane w krajowym prawie Brazylii) jest wyłączonych z zakresu przedmiotowej umowy. Umowa stanowi, że dwustronne umowy zawarte między Brazylią a państwami członkowskimi, obejmujące takie inne kategorie nieobjęte umową UE-Brazylia, pozostają w mocy, o ile zapewniają one zwolnienie z obowiązku wizowego tych kategorii. W ten sposób obywatele UE należący do innych kategorii (niż turystyka i biznes) objętych umowami dwustronnymi mogą nadal korzystać ze zwolnienia z obowiązku wizowego na mocy tych umów dwustronnych.

Kategoria osób podróżujących w celu wykonywania działalności zarobkowej również jest wyłączona z zakresu umowy. W tej ostatniej kategorii każde państwo członkowskie, jak również Brazylia, mają swobodę nałożenia wymogów wizowych na obywateli drugiej Umawiającej się Strony zgodnie z obowiązującym prawem unijnym lub krajowym, lub zgodnie z umowami dwustronnymi, które obejmują tę kategorię.

W konsekwencji umowa UE-Brazylia nie ogranicza dostępu do ruchu bezwizowego z Brazylią dla obywateli tych państw członkowskich, które posiadają umowy dwustronne z Brazylią, ale zasadniczo utrzymuje status quo dla tych obywateli.
Powyższe ustalenia co do zakresu umowy stanowią najlepszy kompromis, który mógł zostać osiągnięty przez Umawiające się Strony w tych szczególnych okolicznościach, a także są one zgodne z mandatem zmienionym przez COREPER dnia 23 września 2009 r.

Czas pobytu

Czas pobytu jest ograniczony przez umowę do trzech miesięcy w okresie sześciu miesięcy w strefie Schengen. W ten sposób przedmiotowa umowa kładzie kres możliwości przysługującej obywatelom Brazylii na podstawie umów dwustronnych, polegającej na kumulowaniu trzymiesięcznych pobytów w różnych państwach członkowskich w strefie Schengen.

Umowa uwzględnia sytuację państw członkowskich, które jeszcze nie stosują w pełni dorobku Schengen. Dopóki nie są one częścią strefy Schengen bez granic wewnętrznych, zwolnienie z obowiązku wizowego daje obywatelom Brazylii prawo przebywania przez trzy miesiące na terytorium każdego z tych państw członkowskich (Cypr, Bułgaria, Rumunia), niezależnie od okresu liczonego dla całej strefy Schengen.

Terytorialny zakres stosowania

Ponieważ terytoria zamorskie Francji i Niderlandów nie stanowią części strefy Schengen, a przepisy wizowe (tj. rozporządzenie 539/2001) nie mają tam zastosowania, umowa UE-

Brazylia nie może objąć tych terytoriów. Z drugiej strony, obywatele UE zamieszkujący w państwach trzecich lub w terytoriach zamorskich państwa członkowskiego powinni być zwolnieni z obowiązku wizowego (np. obywatele holenderscy mieszkający w USA lub na Arubie, obywatele francuscy mieszkający na Polinezji Francuskiej) zgodnie z ich narodowością.

> Umowa stanowi, że obywatele Brazylii podczas podróży na terytoria europejskie państw członkowskich są zwolnieni z obowiązku wizowego, niezależnie od miejsca rozpoczęcia ich podróży oraz ich miejsca zamieszkania.
>
> Jeśli chodzi o obywateli UE, umowa stanowi, że mogą oni podróżować bez wiz do Brazylii niezależnie od miejsca rozpoczęcia ich podróży i ich miejsca zamieszkania.

Jednak takie przepisy dotyczące terytorialnego zakresu stosowania nie zostały wyraźnie określone w umowie, natomiast dalej obowiązują istniejące przepisy na mocy prawa Unii i krajowego prawa Brazylii, w tym umowy dwustronne między Brazylią a Francją i Niderlandami obejmujące terytoria pozaeuropejskie.

Podejście to zostało zaakceptowane przez państwa członkowskie na posiedzeniu radców odpowiedzialnych za wymiar sprawiedliwości i sprawy wewnętrzne z dnia 5 października 2009 r.

Inne przepisy

W celu zapewnienia równego traktowania wszystkich obywateli UE w umowie zawarto postanowienie, że Brazylia może zawiesić obowiązywanie umowy lub wypowiedzieć umowę wyłącznie w odniesieniu do wszystkich państw członkowskich Unii Europejskiej oraz, odwrotnie, Unia może zawiesić obowiązywanie umowy lub wypowiedzieć umowę wyłącznie ze skutkiem dla wszystkich państw członkowskich.

Umowa ustanawia komitet ekspertów do zarządzania Umową.

Szczególną sytuację Zjednoczonego Królestwa i Irlandii uwzględniono w preambule.

W umowie zawarto klauzulę o wzajemnym przekazaniu sobie wzorów paszportów.
Złożono wspólną deklarację o rozpowszechnianiu pełnych informacji w celu sprawnego wykonania umowy.

3. WNIOSKI

W świetle powyższych ustaleń Komisja proponuje, by Rada:

– podjęła decyzję o podpisaniu umowy w imieniu Unii Europejskiej i upoważniła Przewodniczącego Rady do wyznaczenia osoby lub osób należycie do tego umocowanych do podpisania Umowy w imieniu Unii.

2010/0227 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie podpisania umowy między Unią Europejską a Federacyjną Republiką Brazylii w sprawie zniesienia wiz krótkoterminowych dla posiadaczy paszportów zwykłych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 77 ust. 2 lit. a) w związku z jego art. 218 ust. 5,

uwzględniając wniosek Komisji [3],

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W celu harmonizacji swojej polityki wizowej z przepisami rozporządzenia (WE) nr 539/2001 państwa członkowskie zniosły wizy dla obywateli Federacyjnej Republiki Brazylii (zwanej dalej Brazylią) przed akcesją do Unii Europejskiej, ponieważ Brazylia znajduje się w wykazie państw trzecich, których obywatele są zwolnieni z obowiązku wizowego.

(2) Z powodów konstytucjonalnych Brazylia nie może jednostronnie znieść obowiązku wizowego dla państw członkowskich; niezbędne jest zawarcie umowy w sprawie zniesienia wiz, która zostanie ratyfikowana przez jaj parlament.

(3) Brazylia zawarła dwustronne umowy w sprawie zniesienia wiz z większością państw członkowskich przed ich akcesją do Unii Europejskiej lub przed ustanowieniem wspólnej polityki wizowej. Jednak w przypadku czterech państw członkowskich, z którymi nie zawarto w przeszłości umów w sprawie zniesienia wiz, Brazylia nadal wymaga wiz od obywateli tych państw dla pobytów krótkoterminowych.

(4) Z charakteru wspólnej polityki wizowej oraz wyłącznej kompetencji zewnętrznej Unii Europejskiej w tej dziedzinie wynika, że nie poszczególne państwa członkowskie, lecz wyłącznie Unia może negocjować i zawierać umowy w sprawie zniesienia wiz.

(5) Ze względu na traktowanie przed Brazylię niektórych państw członkowskich w sposób niezgodny z zasadą wzajemności, Rada swoją decyzją z dnia 18 kwietnia 2008 r. upoważniła Komisję do negocjowania umowy między Unią Europejską a Brazylią w sprawie zniesienia wiz krótkoterminowych w celu zapewnienia w pełni wzajemnego zniesienia obowiązku wizowego.

---

[3] …….

(6) Negocjacje w sprawie umowy rozpoczęto w dniu 2 lipca 2008 r. i zakończono w dniu 1 października 2009 r.

(7) Umowy parafowane w Brukseli dnia 28 kwietnia 2010 r. powinny zostać podpisane, z zastrzeżeniem możliwości ich zawarcia w późniejszym terminie.

(8) Niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, w którym Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy zgodnie z decyzją Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotyczącą wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowanie wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen[4]. Zjednoczone Królestwo nie bierze zatem udziału w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związane ani nie podlega jej stosowaniu.

(9) Niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, który nie stosuje się do Irlandii zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotyczącą wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen[5]. Irlandia nie bierze zatem udziału w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani nie podlega jej stosowaniu.

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Unii podpisanie umowy między Unią Europejską a Federacyjną Republiką Brazylii w sprawie zniesienia wiz krótkoterminowych dla posiadaczy paszportów zwykłych (zwanej dalej umową), z zastrzeżeniem jej zawarcia.

Tekst umowy dołączony jest do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejszym upoważnia się przewodniczącego Rady do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do podpisania umowy w imieniu Unii Europejskiej, z zastrzeżeniem jej zawarcia.

Sporządzono w Brukseli dnia

W imieniu Rady
Przewodniczący

[4] Dz.U. L 131 z 01.6.2000, s. 43.
[5] Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20.

ZAŁĄCZNIK I

UMOWA

między

Unią Europejską a Federacyjną Republiką Brazylii

w sprawie zniesienia wiz krótkoterminowych dla posiadaczy paszportów zwykłych

Unia Europejska, zwana dalej „Unią”,

oraz

Federacyjna Republika Brazylii, zwana dalej „Brazylią”

zwane dalej Umawiającymi się Stronami;

(1) pragnąc zagwarantować zasadę wzajemności oraz ułatwić podróżowanie poprzez zapewnienie bezwizowego wjazdu i krótkoterminowego pobytu dla obywateli wszystkich państw członkowskich Unii Europejskiej oraz obywateli Brazylii,

(2) ponawiając swoje zobowiązanie do szybkiego zapewnienia wzajemnego ruchu bezwizowego, przy pełnym poszanowaniu odpowiednich procedur parlamentarnych i innych procedur wewnętrznych;

(3) z myślą o dalszym rozwijaniu przyjaznych stosunków i zacieśnianiu bliskich związków między Umawiającymi się Stronami;

(4) biorąc pod uwagę Protokół w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii oraz Protokół włączający dorobek Schengen w ramy Unii Europejskiej, załączone do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, a także potwierdzając, że postanowienia niniejszej umowy nie mają zastosowania do Zjednoczonego Królestwa i Irlandii,

uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

Cel

Obywatele Unii Europejskiej oraz obywatele Brazylii, posiadacze ważnych paszportów zwykłych mogą bez wizy wjeżdżać, przejeżdżać tranzytem oraz przebywać na terytorium drugiej Umawiającej się Strony w celach turystycznych i biznesowych wyłącznie na maksymalny czas pobytu wynoszący trzy miesiące w okresie sześciu miesięcy zgodnie z postanowieniami niniejszej umowy.

Artykuł 2

Definicje

Dla celów niniejszej umowy:

a) „państwo członkowskie” oznacza każde państwo członkowskie Unii Europejskiej z wyjątkiem Zjednoczonego Królestwa i Irlandii;

b) „obywatel Unii Europejskiej” oznacza obywatela państwa członkowskiego zgodnie z definicją zawartą w lit. a);

c) „obywatel Brazylii” oznacza każdą osobę posiadającą obywatelstwo Brazylii;

d) „strefa Schengen” oznacza obszar bez granic wewnętrznych obejmujący terytoria państw członkowskich określonych w lit. a), w pełni stosujących dorobek Schengen;

e) „dorobek Schengen” oznacza wszystkie środki mające na celu zapewnienie swobodnego przepływu osób na tym obszarze bez granic wewnętrznych, wraz z bezpośrednio powiązanymi z nimi środkami towarzyszącymi odnoszącymi się do kontroli na granicach zewnętrznych, azylu, imigracji oraz środków zapobiegania przestępczości i jej zwalczania.

Artykuł 3

Zakres stosowania

1. Na potrzeby niniejszej umowy cele turystyczne i biznesowe oznaczają:

- wyjazdy turystyczne,
- odwiedzanie krewnych;
- poszukiwanie możliwości handlowych, udział w spotkaniach, podpisywanie umów oraz działalność finansową, zarządczą i administracyjną;
- udział w spotkaniach, konferencjach, seminariach, pod warunkiem że za udział w nich nie otrzymuje się wynagrodzenia odpowiednio ze źródeł brazylijskich/unijnych (innego niż koszt pobytu bezpośrednio lub jako diety dzienne).
- udział w zawodach sportowych i konkursach artystycznych, pod warunkiem że uczestnicy nie otrzymują wynagrodzenia odpowiednio ze źródeł brazylijskich/unijnych, nawet jeśli walczą o nagrody, w tym nagrody pieniężne.

2. Obywatele Unii Europejskiej oraz obywatele Brazylii, którzy zamierzają prowadzić działalność zarobkową lub być zatrudnieni, zajmować się badaniami, stażami szkoleniowymi, studiami lub pracą społeczną, jak również podjąć takie działania jak pomoc techniczna, działalność misjonarska, religijna lub artystyczna, nie są objęci niniejszą umową.

Artykuł 4

Warunki zniesienia wiz oraz pobytu

1. Zniesienie obowiązku wizowego przewidziane w niniejszej umowie obowiązuje bez uszczerbku dla ustaw Umawiających się Stron dotyczących warunków wjazdu i pobytu krótkoterminowego. Państwa członkowskie oraz Brazylia zastrzegają sobie prawo do odmowy wjazdu i pobytu krótkoterminowego na swoich terytoriach, jeśli którykolwiek z powyższych warunków nie jest spełniony.

2. Obywatele Unii Europejskiej korzystający z niniejszej umowy przestrzegają podczas swojego pobytu przepisów ustawowych i wykonawczych obowiązujących na terytorium Brazylii.

3. Obywatele Brazylii korzystający z niniejszej umowy przestrzegają podczas swojego pobytu przepisów ustawowych i wykonawczych obowiązujących na terytorium danego państwa członkowskiego.

4. Zniesienie wiz obowiązuje niezależnie od środka transportu wykorzystywanego do przekroczenia granicy otwartej dla międzynarodowego ruchu pasażerskiego Umawiających się Stron.

5. Bez uszczerbku dla art. 7 kwestie nieobjęte niniejszą umową są regulowane prawem Unii, prawem krajowym państw członkowskich i prawem krajowym Brazylii.

Artykuł 5

Czas pobytu

1. Dla celów niniejszej umowy obywatele Unii Europejskiej mogą przebywać na terytorium Brazylii maksymalnie przez okres trzech miesięcy w okresie sześciu miesięcy następujących po dacie pierwszego wjazdu na terytorium tego państwa.

2. Dla celów niniejszej umowy obywatele Brazylii mogą przebywać w strefie Schengen maksymalnie przez okres trzech miesięcy w okresie sześciu miesięcy następujących po dacie pierwszego wjazdu na terytorium któregoś z państw członkowskich, stosującego w pełni dorobek Schengen. Przedmiotowy okres trzech miesięcy w okresie sześciu miesięcy jest obliczany niezależnie od jakiegokolwiek pobytu w państwie członkowskim, które nie stosuje jeszcze w pełni dorobku Schengen.

3. Obywatele Brazylii mogą przebywać maksymalnie przez okres trzech miesięcy w okresie sześciu miesięcy następujących po dacie pierwszego wjazdu na terytorium każdego z państw członkowskich, które nie stosują jeszcze w pełni dorobku Schengen, niezależnie od czasu pobytu liczonego dla strefy Schengen.

4. Niniejsza umowa nie ma wpływu na możliwość przedłużenia przez Brazylię oraz państwa członkowskie czasu pobytu na ponad trzy miesiące zgodnie z prawem krajowym i unijnym.

Artykuł 6

Zarządzanie umową

1. Umawiające się Strony ustanawiają komitet ekspertów (zwany dalej „komitetem”).

Komitet składa się z przedstawicieli Unii Europejskiej i Brazylii. Unię reprezentuje Komisja Europejska.

2. Komitet zwołuje się w razie potrzeby na wniosek jednej z Umawiających się Stron, w celu monitorowania wdrażania niniejszej umowy oraz rozstrzygania sporów wynikających z wykładni lub stosowania postanowień niniejszej umowy.

Artykuł 7

Związek między niniejszą umową a istniejącymi dwustronnymi umowami wizowymi między państwami członkowskimi a Brazylią

Niniejsza umowa nie narusza postanowień istniejących dwustronnych umów lub ustaleń zawartych między poszczególnymi państwami członkowskimi a Brazylią, o ile ich postanowienia dotyczą kwestii niewchodzących w zakres niniejszej umowy.

Artykuł 8

Wymiana wzorów paszportów

1. Brazylia i państwa członkowskie przekażą sobie wzajemnie, jeśli nie nastąpiło to dotychczas, kanałami dyplomatycznymi wzory swoich ważnych paszportów zwykłych nie później niż trzydzieści (30) dni po dacie podpisania niniejszej umowy.

2. W przypadku wprowadzenia nowych paszportów zwykłych lub zmian w istniejących paszportach Strony przekazują sobie wzajemnie kanałami dyplomatycznymi wzory tych nowych lub zmienionych paszportów, wraz ze szczegółowymi informacjami o ich specyfikacjach i zastosowaniu, nie później niż trzydzieści (30) dni przed rozpoczęciem ich stosowania.

Artykuł 9

Postanowienia końcowe

1. Niniejsza umowa zostaje ratyfikowana lub zatwierdzona przez Umawiające się Strony zgodnie z ich wewnętrznymi procedurami i wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po dniu, w którym Umawiające się Strony dokonają wzajemnej notyfikacji o zakończeniu wyżej wymienionych procedur.

2. Niniejsza umowa zostaje zawarta na czas nieokreślony z zastrzeżeniem możliwości jej wypowiedzenia zgodnie z ust. 5 niniejszego artykułu.

3. Niniejszą umowę można zmienić za pisemnym porozumieniem Umawiających się Stron. Zmiany wchodzą w życie po dniu, w którym Umawiające się Strony powiadamiają się wzajemnie o zakończeniu niezbędnych w tym celu wewnętrznych procedur.

4. Każda Umawiająca się Strona może zawiesić w całości lub w części niniejszą Umowę; decyzja o zawieszeniu notyfikowana jest drugiej Umawiającej się Stronie nie później niż dwa miesiące przed jej wejściem w życie. Z chwilą ustania powodów zawieszenia umowy Umawiająca się Strona, która zawiesiła stosowanie niniejszej umowy, bezzwłocznie zawiadamia o tym drugą Umawiającą się Stronę.

5. Każda z Umawiających się Stron może wypowiedzieć niniejszą umowę w drodze pisemnego zawiadomienia drugiej Strony. Niniejsza umowa przestaje obowiązywać po upływie 90 dni od daty takiego zawiadomienia.

6. Brazylia może zawiesić obowiązywanie Umowy lub wypowiedzieć Umowę wyłącznie w odniesieniu do wszystkich państw członkowskich Unii Europejskiej.

7. Unia może zawiesić obowiązywanie Umowy lub wypowiedzieć Umowę wyłącznie w odniesieniu do wszystkich swoich państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia .... 2008 r. w dwóch egzemplarzach w każdym z następujących języków: angielskim, bułgarskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim,

greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, rumuńskim, węgierskim i włoskim, przy czym każdy z tych tekstów jest tak samo autentyczny.

W imieniu Unii Europejskiej W imieniu Federacyjnej Republiki Brazylii

Wspólna deklaracja dotycząca poinformowania obywateli o umowie w sprawie zniesienia wiz

Uznając znaczenie zasady przejrzystości dla obywateli Unii Europejskiej i Brazylii, Umawiające się Strony zgadzają się zapewnić rozpowszechnienie pełnych informacji o treści i skutkach umowy w sprawie zniesienia wiz i kwestiach powiązanych, takich jak: dokumenty podróży ważne dla ruchu bezwizowego, terytorialny zakres stosowania, w tym wykaz państw członkowskich w pełni wdrażających dorobek Schengen, dozwolony czas pobytu oraz warunki wjazdu, w tym prawo do odwołania się w przypadku odmowy wjazdu.